Antal András

Pásztó, 1950. február 13.

1964 – 1968. Budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnázium, díszítő festő szak
1969 – 1971. Néprajzi Múzeum, raktárrendező
1971 – 1975. Magyar Iparművészeti Főiskola
1975 – 1984. Romhányi Építési Kerámiagyár, tervező
1984-től önálló művész
1999-től Kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdió, művészeti tanácsadó

DÍJAK:
2006. Ferenczy Noémi-díj
2003. Gádor István-díj
2008. II. Nemzetközi Szilikátművészeti Triennálé, Kecskemét, Honorable Mention
2001. PELSO, Keszthely, Kerámia fődíj
2001. Szécsényi Őszi Tárlat nagydíja

KIÁLLÍTÁSOK:
2008. Tájtörténet, MUSEION No.1, Budapest
2008. Nógrád megyei képzőművészeti tárlat, Salgótarján
2008. Híd – a Hódmezővásárhelyi Kerámia Szimpózium kiállítása, Hódmezővásárhely
2008. Hódmezővásárhelyi Kerámia Szimpózium, Vallauris, Franciaország
2008. II. Nemzetközi Szilikátművészeti Triennálé, Kecskemét
2008. Üzenet-10 éves a Gödöllői Iparművészeti Műhely, Gödöllő
2007. Tájtörténet, Balassagyarmat
2006. Nyári zápor, Fészek Galéria, Budapest
2006. Emlékezet 1956, Nemzetközi Kerámia Stúdió, Kecskemét
2006. Fatűz-Raku, Nemzetközi Kerámia Stúdió
2006. Nyári zápor, Dombóvár
2005. In Time - In Earth - In Fire csoportos kiállítás, Tallin, Riga, Vilnius és Helsinki
2005. In Time - In Space - In Fire közös kiállítás, Budapest Galéria, Budapest
2005. Nyári zápor, Pásztó
2005. I. Nemzetközi Szilikátművészeti Triennálé, Kecskemét
2004. Tisztelgő kiállítás, Olof Palme Ház, Budapest
2003. Hegyek közül, Szeged
2002. Innovation in Clay, Pelham Art Center, New York, USA
2001. Milleneumi Iparművészeti Kiállítás, Műcsarnok, Budapest
2000. Kaland, Nemzetközi Kerámia Stúdió, Kecskemét
1999. Ceramics from 5 Continents közös kiállítás, Lerchenborg, Dánia

KÖZTÉRI MUNKÁK:
2007. 1956-Emlékezés-2006 képsorozat, Katona József Megyei Könyvtár, Kecskemét
2004. Selmeci kertecske, 4 m²-es hármas kép, Nyugat-Magyarországi Egyetem, Sopron

Fotó: Steve Mattison

MUSEION No.1

a kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdió galériája

gallery of the International Ceramics Studio, Kecskemét

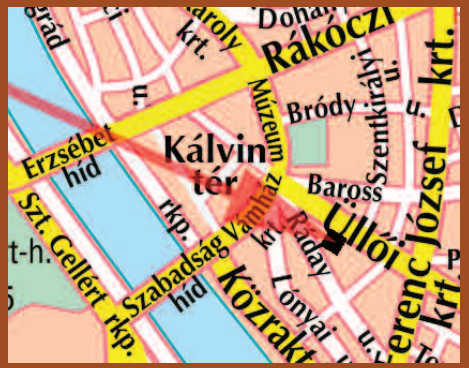

H-1091 Budapest, Üllői út 3.
telefon: +36-1 216-47-84, +36-20 223-71-80
E-mail: museion@t-online.hu, icshu@t-online.hu
www.icshu.org/museionbudapest.html

Nyitva tartás: keddtől péntekig 12-től 18 óráig, szombaton 11-től 14 óráig
Open: Tuesday – Friday from 12 am to 6 pm, Saturday from 11 am to 2 pm

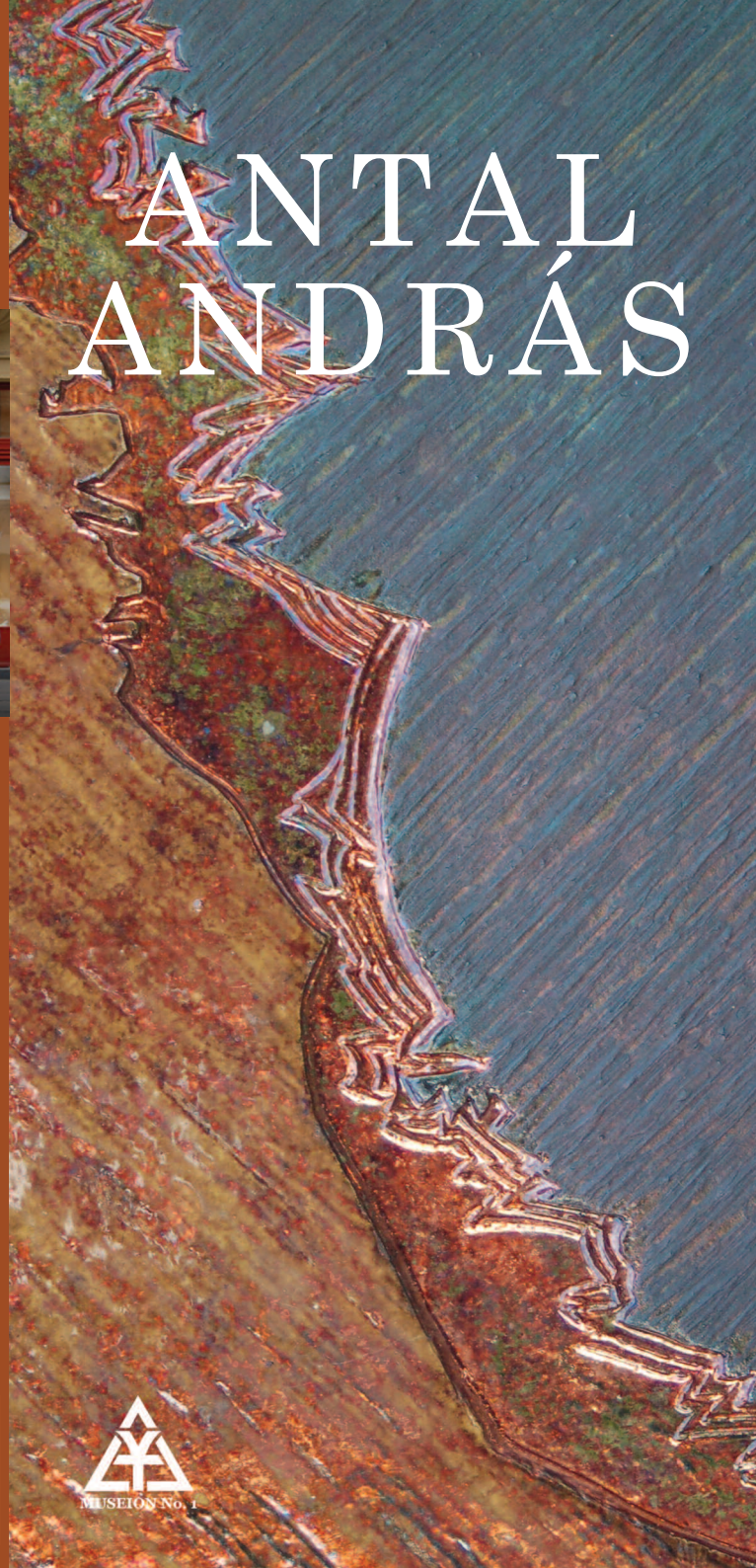

Antal András

Egy ember, aki a művésszé válás útján valahol, valamikor - nagyon régen - elvesztette a rajzceruzáit és ecsetjeit, s az élet szabta útján az önkifejezéshez „csak” sarat talált, de mivel Isten áldotta tehetség, hát a sárból kezdett el képeket csinálni. Nem háromdimenziósokat, melyet az agyag adna magából, hiszen térbe valónak született, hanem csak kétdimenziósokat. Azonban vannak olyan mesterek, akik képesek az anyagok lehetőségeit minimálisra redukáltan használni és a rész szerint valóban is teljeset alkotni. András ilyen.

Különös, keveset birtokolva bóklászó figura - át egy életen. Mégis ő az, aki minden érdekes mozzanatát a létnek sokszor jobban észreveszi, - mint akik megélik azt. Neki írták a balladákat. Szereti őket. És neki írták a népdalokat. Érti őket. Rengető dühvel, káromlással lázad hite szerint az igaz, a szép – a jó, az érték pusztulása ellen. Szeme múló csodákat tár fel és örökít meg a dolgokban, az alkotásban fontos eszköze, - a kamerája által.

Időtlenül széppé vált kaput, falat, tájat, korba fáradt arcot, kőkeresztet, érzékeli és érzékeltetni is tudja, bármi múlandóban a múlhatatlant. (…)
Nagy utazó ő, a nagy haza tájain, mint a középkori dalnokok,

hol itt, hol ott töltve el némi időt, de azt is mondhatnám, hogy a XX. - XXI. század fordulójának vándormestere, „drótos tótja”, aki városról városra jár, benéz, beleél, állandóan alkot valamit, kiállít itt-ott. Keze nyomán új értékké válik, újjászületik a törött edény, képbe áll az eső, jókedvű estéket tölt meg hitető történeteivel, álmodozásra késztető zenei válogatásaival. Marasztalnád, mert tudod, hogy tudná, hogyan tegyen szebbé más dolgokat is, de ő nem marad, mindig megy tovább, mert szabad akar lenni és független, nem viseli a kötöttségeket.

Műterem:
3069 Alsótold,
Nefelejcs u. 4.

+36 30 911-3829
antaldras@gmail.com

Ha kell ínségben, de gazdag lélekkel, hű társával a „Sánti” kutyával.

Agyagba égetett portréin, oly drámai mélységben adja vissza az ábrázolt személyiségek valóját, hogy irigykednek a fotográfusok. Kerámia képein villámlik az ég, csillagpor hull, virágok árnyéka ragyog, fáradtan dől meg évezredes fa, madárraj suhan mintába rendezetten, szántóföld hullámzik, tárogató sír, örökre dermedten az agyagba égetve. Igazából festő ő, aki a vászon helyett, agyagra álmodja képeit.

Agyagra, - mondtam, mert plasztikái is kétoldalú képek, ősi jelek a térbe állítva. De ez így van rendjén számára. És mi csak nézünk, nem is mindig értve, tán csak érezve, mit akar. Csak tesz megszállottan, de csak azt, ami belülről fakad. Nem alkot rendelésre, vagy ha mégis, azt csak úgy, ahogy ő képzeli. Szemlél, megjegyez és továbbgondoltan rávetít dolgokat, felismeréseket, emlékeket, álmokat az agyagra. Ha festő, grafikus marad, aminek született és nem egy megszállt országba születik és él ma is képességeihez mérten méltatlan körülmények között, ki tudja milyen híres lenne már másutt. De András nem akart soha máshol élni, más lenni, mint ami, - független, szabad, önmaga, - itt.

Az élmények értékeinek gyűjtője, - szóban és képben a maga módján és nemcsak azok felmutatója, de terjesztője is. Ritkán merik az emberek így önfejűen, áldozatok és szükségek árán is megélni, megmutatni valós önmagukat – de ebből fakadóan ezért egyedi és ellophatatlan, sajátos és értékes, barátom Antal András élete és munkássága.
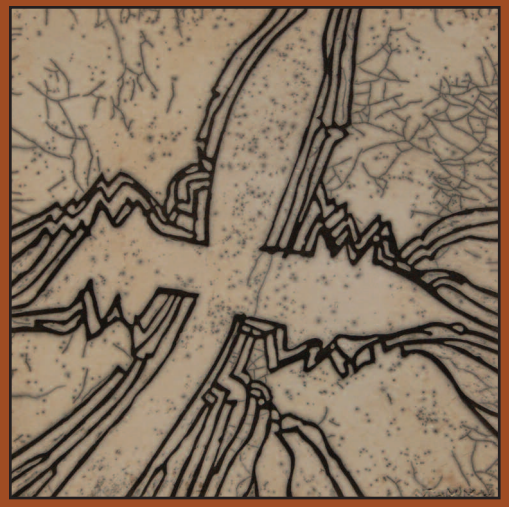
Probstner János: Nyári zápor; részlet: Magyar Iparművészet, 2006/3.